

melse med disse betragtninger blev der på mødet udarbejdet udkast til en betemmelse, som, hvad det principielle indhold angår, svarer til den nu foreslåede nye § 9 A i indfødsretsloven. Ifølge denne bestemmelse vil der kun finde en ophævelse af dobbelt statsborgerret sted, hvis en person har haft fast bopæl i en af de stater, hvori han er statsborger, i de sidste 5 år, inden han opnår en bestemt alder, der kan variere fra 19 til 22 år. Betragtningen er den, at man — i hvert fald i de nordiske lande — her står over for noget nyt og uprøvet, og at man derfor på dette område foreløbig må gå frem med en vis forsigtighed. Kun hvor en person har opnået så stærk en tilknytning til et af de lande, hvori han er statsborger, som må antages at være opstået som følge af 5 års fast bopæl i de år, som må anses for at være nogle af de mest bestemmende for et ungt menneskes udvikling, mener man at turde bestemme, at han for fremtiden kun skal være statsborger i dette land og altså fortabe statsborgerretten i det andet land, hvori han hidtil også har været statsborger. I alle andre tilfælde, f. eks. hvor den pågældende person i de sidste 5 år har haft bopæl i nogle af årene i det ene af landene, hvori han er statsborger, og i andre år i det andet land, vil han ikke miste statsborgerretten i noget af landene. Dette gælder også, hvis han ikke inden for de sidste 5 år har haft bopæl i noget af de lande, hvori han er statsborger, samt i tilfælde, hvor han aldrig har haft bopæl i disse. I begge de sidst omtalte tilfælde vil der dog være mulighed for en begrænsning af dobbeltstatsborgerretstilfældene som følge af den allerede bestående bestemmelse i indfødsretslovens § 8.

Som en konsekvens af de foran anførte betragtninger har man heller ikke ment at kunne anbefale gennemførelsen af en bestemmelse som foreslået i lovforslagets punkt 2 ad indfødsretslovens § 3. Mod denne bestemmelse kan også indvendes, at man som følge af, at den ikke har indgåelsen af internationale overenskomster som forudsætning for, at virkninger i henhold til bestemmelsen kan indtræde, vil kunne risikere, at den danske indfødsret bevares, uden at den anden statsborgerret fortabes, og omvendt at den danske indfødsret fortabes, uden at man har sikkerhed for, at den anden statsborgerret bevares.

I øvrigt skal bemærkes, at man har ment, at man foreløbig bør begrænse anvendelsen af denne nye bestemmelse til tilfælde, hvor den pågældende har erhvervet dobbelt statsborgerret ved fødslen; andre tilfælde af dobbelt statsborgerret bestående ved en persons indtræden i voksen alder vil formentlig som følge af bestemmelserne i indfødsretslovens § 7 forekomme relativt sjældent.

Forslagene i stk. 3 og stk. 4 har bestemmelserne henholdsvis i indfødsretslovens § 8, stk. 2 og § 10 C som forbillede. — Med hensyn til bestemmelsen i stk. 4 skal særligt bemærkes, at generhvervelse forudsættes at kunne finde sted, selv om den pågældende person først har været statsborger i et aftaleland og eventuelt dernæst har været statsborger i et andet og eventuelt yderligere i et tredje aftaleland. — Endvidere bør generhvervelsen være betinget af, at borttabelse af den hidtidige statsborgerret finder sted, jfr. indfødsretslovens § 4; en sådan bestemmelse har ikke været nødvendig i § 10 C, idet statsborgerret i de andre nordiske lande automatisk fortabes ved generhvervelse af statsborgerret i henhold til § 10 C.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af, at bestemmelsen i indfødsretslovens § 1, stk. 1, nr. 2, i bestemmelsens hidtidige affattelse bortfalder som følge af forslaget i lovforslagets nr. 1.

Til nr. 7

Forslaget er begrundet med, at det, såfremt forslaget til en ny § 9 A i indfødsretsloven gennemføres, vil være ønskeligt at have en særlig betegnelse for de aftalelande, som har sluttet overenskomst i henhold til indfødsretslovens § 10.

Til nr. 8

Under hensyn til de ved ændringsforslagene nr. 1 og 9 foreslåede bestemmelser til en ny § 2 A i indfødsretsloven og en ny § 2 til det her omhandlede forslag, indeholdende en overgangsbestemmelse, hvilke bestemmelser forudsætter, at erklæring om erhvervelse af dansk indfødsret kan afgives på et barns vegne, foreslås det, at § 11 ændres således, at der finder en udtrykkelig angivelse af de bestemmelser i indfødsretsloven sted, i henhold